

nitat alături de acidă. Se văzsește în albastru daca dissoluția sa este prea acidă.

Cyanoferridul de potassium. — Prechisitate galbenă minjitoare, solubilă în acidul chlorhydric și ușoară. Această prechisitate este singurul compus colorant care formează sărurile de zinc și reactivă.

Nickelul de gal. — Nu dă prechisitate.

Acidul sulfhydrylic. — Nu dă prechisitate, afară daca acidul său va fi adăugat eiperzik. Așa acetatul de zinc se prechisitează de tot prin acidul sulfhydric.

Sulfhydratul de amoniac. — Prechisitate alături de sulfur hydratat. Daca lăcașul să fie prea acidă, prechisitatea nu să poată forma.

Înțărziile la sărurile săi sunt cireșele la flacăra întăriore și adăugarea de carbonat de sodiu, sărurile de zinc dacă sunt grăbite și metalice care decapă fiamă alături.

Zincul săprințind mai tot-dată se separă, acest din urmă metal intră în dissoluție când se trage zincul de către azidă; de aceea dissoluția de zinc se prechisitează adesea în albastru prin cyanoferrul de potassium. Suprafața dobindii o sape de zinc care să nu săprinze se separă, apoi se prezintă arătat D. Gay-Lussac, și zincul dobindă în contact cu săpa de acid azotic intins de apă. Zincul sărăcășă intră în dissoluție, în timp ce săpul rămâne în suspensie în lăcașul în stăpânire de hidratul de sesqui-oxid.

SULFURU DE ZINCU. ZnS .

Sulfurul de zinc hydratat care se dobindă este tăpindând cu sulfură solubilă într-o sape de zinc, sau căciul să treacă cu căpră de acidul sulfhydric într-o dissoluție de acetat de zinc, este o pulbere albă, ușoară, nesolubilă în apă; sulfurul de zinc se atacă la cald prin acidul chlorhydric concentrat.

Sulfurul anhidru poate fi preparat printr-un mare număr de moduri, dar se dobindă, în general, distilând